

Napsal uživatel Miloš Keller
Neděle, 18 Listopad 2018 20:23

Folková minihitparáda **Countryradia** [Folkové stupně](#) má v neděli večer po jedenadvacáté hodině tradici více jak desetiletou a rozhodně neztrácí na aktuálnosti, a to ani ve světle toho, že některé jiné stanice, snažící se dohnat dluh, který vůči folkové muzice mají, spustily náhle podobnou hitparádu ve stejný den jen o hodinu dříve. Pokud chcete slyšet, co bude na oné hitparádě za rok – dva, poslouchejte

F

olkmenu

a v něm Folkové stupně.

Aktuálně v listopadu soutěží postupující z říjnového kola. Duo matka a syn ze Slovenska, které si říká

Hmlisto

, s písničkou

Rieka

z alba

Na druhom brehu

. Hmlisto, jakkoliv jsou jen dvojice, hrají plnokrevnou a autentickou muziku slovenských hor, v textech vyprávějí příběhy o přírodě nebo v přírodě vzniklé. Skrývá se v nich vždy jisté celoživotní zobecněné moudro zralého věku, spojené s intenzivním prožitkem mládí. Muzika vás nenechá v klidu a místy odvádí od textu, takže se často musíte vracet k již naposlouchaným pasážím. Měl jsem tu čest vidět je i na živo na pražském Notování a konstatoval jsem, že se jim dramatičtější vystoupení, prostého a silného, povedlo přenést i na desku.

Dalším postupujícím je **Alexandr Petržela** s dynamickou skladbou *Cukr a sůl*, převzatou z nového pořadu Countryradia

Karavana

, který svou formou mapuje také novou muziku v Česku a je vysílán každé druhé pondělí ve 21 hodin. {desky 1566}

Novinkami jsou skladba

Tuláku vstávej

skupiny

Hop a Šavani

z alba

Sedmikrásky

. Příjemná, ze 70% trampská a z 30% folková muzika, bez problémů plynoucí v rychlejších skladbách, které přinášejí i zpěvné a méně komplikované texty. Trošku to drhne ve skladbách volnějším, a to jak z hlediska hudby, tak i textů. Ale to je asi i o čase zrání. Také jsme je viděl naživo na jednom z krajských kol Porty a působili mile a uvolněně – stejně jako na desce. Je znát, že jsou soudní – na album dali pouze 10 písní, evidentně to nejlepší ze svého repertoáru.

Skupina

Podobni zvěři

je skupinou ryze trampskou, natočila eponymní album s patnácti písněmi a z něj soutěží skladba

Až ti zas život

. Když píšu „ryze trampskou“, tak je to vlastně i charakteristika. K mnoha skladbám musíte nutně slyšet i praskání ohně, šumění lesa a pak budou mít tu správnou atmosféru a vy tu

Napsal uživatel Miloš Keller
Neděle, 18 Listopad 2018 20:23

---

správnou náladu. A to se týká i vnímání a porozumění textům. Kdybych byl v nějaké porotě v sále, byl bych na vážkách, v porotě u ohně bych hlasoval pro.

Dalším soutěžícím je **Crossband** se skladbou *Přání* z alba **Normální deska**. Crossband na desce předvádí poslechem náročnější muziku na pomezí country a folku, instrumentálně perfektně zvládnutou, místy se trochu exhibuje, ale není to na škodu, protože skupina umí. Naživo to musí být ještě silnější zážitek (ale tak jako Hmlisto ne).

Hitem léta a začátku podzimu byly dvě skladby: *Mapa slov* skupiny **Careta** a *Záhir* souboru **Lee banda**

. Lee banda je spíše rocková kapela, ale v této skladbě upřednostnila čistý kytarový zvuk, a tak ji posluchači Countryradia přijali jako countryrockovou záležitost. Našly by se některé prohřešky proti češtině (obracení přízvuků a podobně), ale tohle asi rockeři moc neřeší. Sympatická je poctivost muziky, která zůstala i v té jediné „mírnější“ skladbě, která nakonec soutěžila.

Skupina Careta se skladbou *Mapa slov* soutěžila v i soutěži o titul Talent Countryradia a nevedla si špatně. Deska skupiny přináší melodický, středně rychlý folk s texty mírně abstraktními, ale příjemně poslouchatelnými, které evokují zajímavé slovní obrazy. Příjemně se poslouchá. {desky 1560}

A ještě se podívejme trochu do minulosti poprázdninového dění ve Folkových stupních. Soutěžila i roztomilá skladba *Vláček motoráček*

z alba

Culinka a písničky

– album je určeno dětem, ale soutěžní skladba svým provedením přesahuje i do světa dospělých. Ostatní skladby patří k tomu lepšímu, co v programové tvorbě pro děti vzniká. Děti by mnohé písničky mohly vzít za své a zpívat si je spolu s deskou, což je asi nejvyšší vyznamenání v tomto oboru. Tématicky se drží dětského světa, ale ne tak jak si je představují dospělí.

Eliška Sýkorová natočila sympatické album **Stínohra**, na kterém se představuje jako písničkářka. Najdeme i zcela hotové a dospělé skladby (

Stín, Možná jsem jiná

), ale i osobní, trochu nevyzrálé, leč zřejmě důležité výpovědi. Příjemně se poslouchá, protože nedělá chyby a skladbám se věnuje.

Samostatnou recenzi by si určitě zasloužila **Petra Šany Šanclová** a její album **Rafičky z hodinek**

. Když si vzpomenu, co jsem psal o její první desce, jsem rád, že jsem se v odhadu mýlil – tato deska přináší osobitou kolekci skladeb, které vyzvou posluchače k zamyšlení, nebo prostě jen pozvou k poslechu a užívání si atmosféry. Petra má co sdělit, ví jak a zabývá se sice detailními tématy, ale s obecnými přesahy a místy i s mírným nadhledem. Já si vybral kromě titulní skladby ještě *ZOO*

a

Okénko

. **Miňo Antol** s albem **Nevěřte básníkům** tak trochu předběhl své kolegy, protože celou jednu várku folkových sólistů mám připravenou k pojednání, jen se k tomu dostat. Ze zMIŇOvaného alba mě paradoxně zaujal bonus – *Kántry is det*. Jasně

úlet pro zpestření a zřejmě nezáměrně nejsilnější, protože nejnapadnutější skladba desky.

Jinak na albu najdeme jedenáct výpovědí folkového interpreta, který se nemůže rozhodnout, jestli má spíš bavit nebo poučovat, nebo dumat či moralizovat, a tak směs působí jako... jako

Napsal uživatel Miloš Keller
Neděle, 18 Listopad 2018 20:23

---

směs. Pěkný je ještě

Uprchlík z kosmu

A ještě se folkovými stupni před létem mihla trojice skupin: Nejsilnější byl bezesporu **Nevermore & Kosmonaut**

s albem

Bleděmodré město

– samostatnou recenzi již FOLKtime přinesl a já k ní nemám co dodat. Zase, když si vzpomenu na to, co jsem psal o první desce uskupení, je dobře, že se nedal Kosmonaut odradit (což není nikdy cílem recenze!) a vydržel až do dneška. Kromě toho, že mě album zaujalo celkovou atmosférou laděnou folk - popově od začátku do konce jako celek, oslovily mě skladby

Hlas

(ta asi nejvíc, tu nejspíš ve Folkmenu uslyšíte nejčastěji),

Bufet Vesmír

a skladba titulní.{desky 1570}

Skupina **Noca** natočila album s názvem ***Nyní***. Přináší komorní kytarový folk, možná bych opět použil upřesňující terminus technicus „židličkový folk“, ale muzika ubíhá plynule, nechystá posluchači žádná velká nepříjemná překvapení a spíše dokresluje atmosféru textu. Pokud hledáme nějaké dramatictější okamžiky, najdeme je tam, kde je aranžován klavír a ve zpěvu a textu použity náznaky nářečí. Nejautentičtější jsou asi

Skřeti

, zaujala mě i skladba

Noca

a

Beztíž

, naopak

Sirup z rybízu

bude zřejmě omyl, směřující k tzv. bratislavskému tangu, ale byl nedotažen a tak vznikla spíše umělá exhibice. Nicméně skladby prozrazují rodinný rukopis – autorkou hudby je Marie Davidová, o texty se podělila s Kateřinou Davidovou.

A ještě více do nitra obrácenou muziku přináší album ***Jiná místa***. Chvilími mi *Jiná místa* připomínala skladby Petra Linharta, které nazpíval někdo jiný. Zejména začátky skladeb jsou si podobné jako vejce vejci, jak by řekl klasik. Typicky pak celý tento rys vynikne ve skladbě

Už je to týden

. Prostě (P. L. promine) *Autobus do Podbořan* 9x jinak a stále stejně. Což o to, poslouchá se to nakonec pěkně, trošku jako deska k usínání, snad to jednou doposlouchám až do konce. Ale přijde mi, že si to kapela natočila hlavně pro sebe. Ale pěkná místa tam taky jsou – titulní skladba a

Ulice

je tichá jako kniha.

Vcelku je příjemné, že i v druhém pololetí tohoto roku se objevují projekty, které, když rovnou nenadchnou, tak alespoň osloví nebo vyzvou k diskusi či zamyšlení. Je také zřetelné, že dochází stále více k mezižánrovým fúzím. A je také patrné, že určité typy muziky fungují i jako útočiště či východisko ze současného nehostinného světa.